



AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

Grup Municipal
d'ICV-EUiA



10 MARÇ 2016

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL D'ICV-EUiA EN SUPORT D'UN TREBALL DIGNE I UN SALARI JUST PER LA JUSTÍCIA DE GÈNERE

Les dones treballem de forma remunerada o no. Fem dobles i triples jornades treballant fora de casa o a casa, o a tots dos llocs o, fins i tot, tres quan cal ocupar-se de la cura de familiars grans o amb malalties. I ho fem de manera desigual, assumint càrregues desproporcionades i que són abordades de forma discriminatòria. Això ha estat així des dels orígens de la divisió sexual del treball i, malgrat les conquestes assolides per les lluites feministes, la crisi i les seves polítiques pro desigualtat i austericides ens mostren un balanç devastador sobre els drets de les dones.

Malgrat que l'economia no ho vegi així, els treballs no són només les activitats productives sinó també les reproductives que sostenen la vida humana. Atès que el treball productiu o remunerat és central per garantir els drets econòmics en el sistema actual, les dones continuen patint les pràctiques discriminatòries que aquest sistema genera i ha accentuat; en conseqüència, les desigualtats avancen i els drets i llibertats reculen. La vida, doncs, acaba per no ser sostenible. Aquest és el balanç de tota la crisi generada per la globalització econòmica: la insostenibilitat i l'esgotament del model capitalista-neoliberal i patriarcal-heteronormatiu. Governos amb programa neoliberal de devaluació i precarització del treball i del sistema de benestar han convertit les dones, encara més, en treballadores de segona classe.

Avui, l'esvoranc salarial és 8 punts més alt que el 2008. La crisi ha devaluat els salaris de les classes treballadores i s'ha acarnissat encara més en les dones. Les dones cobrem actualment (segons dades de 2015) salaris un 24,8% inferiors als dels homes. Mentre el sou mig dels homes a Catalunya és de 27.836€/any, el de les dones és de 20.931€. La conseqüència d'aquest fet és que les dones treballem 79 dies a l'any de forma gratuïta i que deixem de rebre entre 6.000 i 9.000€ cada any, en funció del lloc i la categoria laboral.

La diferència salarial encara s'aguditza més en sectors d'ocupació on hi ha una major presència de dones, com els d'administració, serveis sanitaris i serveis socials. El 65% dels llocs de treball d'aquests sectors els ocupen les dones i cobren entre un 33,21% i 30,33% menys que els seus companys homes. Les retallades de la Generalitat en l'ocupació pública en Educació i Sanitat han afectat més les dones. Les retallades en dependència han provocat que les dones hagin d'assumir el rol de cuidadores i perdin els seus llocs de treball, d'altra banda, més mal remunerats.

La Organització Internacional del Treball (OIT) va alertar que Espanya és el país desenvolupat on més han augmentat les desigualtats a causa de la devaluació dels salaris i la pèrdua dels ingressos que entren en una llar. La reforma laboral, les retallades salarials, la destrucció de llocs de treball, l'augment dels treballs a temps parcial han tingut efectes directes en l'augment de la diferència salarial de gènere. Però factors com la segregació de gènere en els rols laborals i familiars, amb atribucions tradicionals a homes i dones, com la manca de recursos i serveis públics, són determinants en la discriminació per raó de gènere i la vulneració dels drets econòmics de les dones.

La injustícia de les polítiques que han aplicat els governs de dretes a Catalunya, Espanya i Europa, encara són més visibles quan altres aspectes de la realitat avancen en sentit contrari. De fet, les dones tenen més estudis que els homes, però, només el 66% de les dones tenen un lloc de treball remunerat, mentre que ells troben feina en un 80%. La diferència entre formació acadèmica i l'ocupació està causada per la manca de recursos per l'atenció de fills i filles i la pitjor retribució salarial de les dones. Les polítiques de conciliació han desaparegut del marc normatiu. La corresponsabilitat, però, és essencial per abordar les desigualtats. La maternitat és, per a moltes dones, l'inici de la desigualtat laboral. Els permisos per a la criança de fills i filles estan lluny d'esdevenir una política transformadora quan no són obligatoris, ni iguals.

La justícia de gènere és una qüestió inajornable. La situació de les dones respecte els seus drets econòmics constata la vulneració i precarització que genera un model econòmic liberal i un model social injust, que castiga doblement, en funció del gènere. El major repte que afrontem socialment és resoldre el conflicte capital-vida. I això, comença en reconstruir la justícia de gènere.

Per totes aquestes raons, el ple de l'Ajuntament de Tarragona adopta els següents

ACORDS:

Primer.- Declarar la justícia de gènere i les polítiques d'equitat de gènere com un eix central i prioritari en l'acció institucional de l'Ajuntament.

Segon.- Manifestar el compromís amb la igualtat salarial i lluitar contra totes les formes de discriminació salarial i laborals que es puguin produir al municipi prenent les mesures oportunes d'actuació i denuncia davant l'autoritat competent.

Tercer.- Reforçar els recursos destinats a l'assessorament laboral en els Serveis d'Informació i Atenció a les Dones.

Quart.- Revertir les retallades en els serveis de benestar i de cura de les persones, especialment, en les places a l'escola bressol pública i la llei de dependència.

Cinquè.- Declarar el municipi de Tarragona favorable als permisos de maternitat i paternitat iguals i intransferibles.

Sisè.- Manifestar el nostre compromís amb una ocupació de qualitat i amb drets per a totes les treballadores des del moment inicial de la seva relació laboral, sense cap discriminació de naturalesa contractual.

Setè.- Reconèixer el dret a l'acumulació del permís de lactància de les treballadores municipals, amb igualtat de gaudi dels mateixos entre homes i dones.

Tarragona, 11 de març de 2016

Arga Sentís

Portaveu del Grup Municipal d'ICV-EUiA